

Otvaranje spomenika Juriju Kondratjuku, matematičaru, inženjeru, astronomu

Genije njihovi geniji pretvaraju u osobenjake, mučenike, pustinjake. Usamljenike u masi ljudi oko njih.

Moja zemlja, Crna Gora, je imala pustinjaka. Cetinjskog. Ukrajina, opet Moja zemlja, je imala pustinjaka. Poltavskog. Zemlja po kojoj su hodali bila je za njih pustinja jer su mislima i duhom bili daleko ispred svoga vremena, čekajući one koji tek trebaju doći u budućnosti da bi ih mogli čuti i razumjeti. Ali ta ista "pustinja" za njih je bila i svetinja. Svetinja za koju su činili sve što su mogli učiniti i davali sve šta su mogli dati uključujući i svoje živote. Samo dio njih je bio na zemlji i to onaj manji. Onaj drugi dio je bio visoko negdje među zvijezdama obavijenim tajnama. Pa je Cetinjski pustinja bio još i Lovčenski tajnoviđac a Ukrajinski pustinja Poltavski zvjezdoviđac. Oba dovoljno velika da nas poput Jurijevih raketnih motora i Njegoševe Luče mikrokozme, uznesu ponosom na njih do neba.

Oleksandr - Jurij živio je među ljudima a igrao se među zvijezdama cijeli svoj život, taj mali Poltavski dječak i Ukrajinski sin, a veliki svjetski naučnik. Svjetski, jer ono što je stvarao baštini su svi, a najviše oni koji su u tom trenutku u svijetu, bili na najvećem stepenu tehnološkog napretka.

Ljudi kao Jurij rode se s vremena na vrijeme da bi pomjerali granice prostora i vremena kroz nauku, umjetnost, filozofiju.

I kao što se rodio ranije u odnosu na svoje vrijeme, tako je i umro ranije, prilažući svoj nepotrošeni život bez ikakve zadržke na oltar Otadžbini, za Slobodu. Za prvu od tri Svete ukrajinske riječi.

Bio je tamo gdje prestaje sve zemaljsko i materijalno, gdje je sve više Oboženo i otvoreno, gdje nema moje i tvoje, ni silnih i moćnih jer su tamo premali. To jesu trajektorije Božanskog puta u Nebo, puta na kom sve što Zemlju čini Dolinom suza ostaje dolje s njom. Puta sa kog ratovi i osvajanja, nasilja i otimanja, izgledaju daleko i besmisleno, gdje ulaznica nije parče bijele, crne ili žute kože, broj tenkova ili nuklearnih glava, ili onih drugih glava, usijanih, nekih od vođa velikih svjetskih država. Sve što može da se ponese na tom zvjezdanom putu staje u tri Ukrajinska simbola na zemlji, Sloboda-Sloga-Dobro. I to je bilo osnovno gorivo Jurijevog besprekornog života.

Jednog od "onih života", na čast Poltavskom Univerzitetu i Poltavskoj oblasti, a na ponos Ukrajini.

Slava ti Oleksandre Šargeju!